

Ranka Čatić, dipl. ing. – zaslužna članica DPG-a i draga prijateljica

Naša draga Ranka proslavila je svoj okrugli, lijepi rođendan – poželimo joj sve najbolje, ono što si sama može zaželjeti. Kad kažem *naša draga Ranka*, mislim da ne moram objašnjavati o kome je riječ. Vjerujem da većina čitatelja *Polimera* zna tko je Ranka Čatić, dipl. ing. kemijske tehnologije i od prvoga dana članica *Društva plastičara i gumaraca* (danas *Društvo za plastiku i gumu*) te suradnica u časopisu *Polimeri*.

Ipak, samo nekoliko općih informacija: rođena u Zagrebu 11. ožujka 1939., završila srednjoškolsko obrazovanje u klasičnoj gimnaziji, a studij na *Kemijsko-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu* (danas *Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije*). Zaposlila se u *Institutu za lake metale* u Zagrebu i ubrzo je dobila stipendiju *Međunarodne agencije za atomsku energiju* za usavršavanje u Francuskoj, u Parizu. I to 60-ih godina prošloga stoljeća, kada se stipendije nisu dobivale lako, što samo pokazuje kvalitetu njezina znanja, sposobnosti i rada. Nakon povratka u Zagreb zaposlila se u tvornici kabela *Elka*, napredovala u poslu, i to na radnim mjestima koja su bila povezana s proizvodnjom i preradom plastike i kaučukovih smjesa. U zasluženu mirovinu R. Čatić otišla je kao voditeljica *Odjela za razvoj i primjenu materijala Elke*.

Ali tu ne prestaje njezin rad u DPG-u, gdje radi kao tajnica u *Izvršnom odboru*, a zatim i kao tajnica *Društva*. Kruna toga rada je izbor za zaslužnu članicu *Društva*.

Skupovi koje organizira DPG i časopis *Polimeri* ubrajaju R. Čatić među svoje aktivne suradnike i autore koji su ih svojim sudjelovanjem i pisanjem unaprijedili.

Ali ja nisam stručnjak – kroničar rada R. Čatić, već ove redove pišem kao, jednostavno, samo prijateljica koja se Ranki kao čovjeku na svoj način divi.

Poznavajući prof. dr. sc. Igora Čatića od vrlo rane mladosti, upoznala sam i Ranku Brčić još prije nego što je postala gospođa Čatić. Upoznala sam je kao osobu koja je samozatajna, ali ne i mirna, i uvijek puna brige za svoje drage. Brinula se za roditelje, ne samo svoje, dok su još bili u snazi, ali i za njih kao nemoćne; brine se za mnoge drage ljude svoje generacije, njihovu braću, sestre, rodbinu, ali i za one mnogo mlađe. Nije

Ranka ČATIĆ, dipl. ing.

to uvijek lako, bilo je i teških trenutaka, ali nikada od Ranke nisam čula riječi pritužbe ili pomanjkanja volje za tu brigu. Ne mogu to svi ljudi!

Uz to mnogo joj znači boravak u kućici na malom imanju blizu Krašića. Već sama kuća plijeni osebjnom arhitekturom. Njegovani travnjaci, a posebno cvjetnjak ispred kuće, gdje Ranka uzgaja svoje ruže i drugo cvijeće. Jasno, nekada više nego danas, jer vrijeme ipak ide.

Mislim da je, uz profesiju, najveći interes R. Čatić umjetnost, i to podjednako glazbena i likovna. Kulturne događaje u pravilu ne propušta, ako im ikako može prisustvovati. Mnogo je putovala po svijetu, Europi, Americi, Kanadi, uvijek nastojeći maksimalno iskoristiti putovanja za posjete koncertima, kazalištima i izložbama. A da ne govorimo o našoj koncertnoj dvorani *Vatroslav Lisinski*, koja sigurno nema mnogo tako vjernih posjetitelja! Govorim ovdje prije svega o ozbiljnoj, klasičnoj glazbi, ali i o *jazzu*, čiji je obitelj Čatić velik poklonik. I mislim da kod kuće posjeduju jednu od najvećih zbirki klasičnih i *jazz* skladbi među amaterima.

Te dvije ljubavi: prema glazbi i umjetnosti dobro su poznate svima nama, Rankinim prijateljima. Uza zvukove i taktove lijepih skladbi proveli smo mnoge večeri, i večere, koje su znale završiti posebnim *desertom* za nas pripremljenim. I to *umjetničkim*, ali i gastronomskim. Jer Ranka je izvrsna kuha-

rica. A u razgovorima doznali smo mnogo od onoga što je Ranka vidjela na raznim izložbama, kod nas i diljem svijeta. Uvijek prepuna novih informacija ili podsjećanja na one poznate, ali, na žalost, zaboravljene. A i razgovor telefonom uvijek se vodi uz neku zvučnu kulisu, jer kod Čatićevih je glazba konstanta.

Kako uza sve to stigne još i sada toliko raditi na rječniku polimerstva?!

U časopisu *Polimeri* posebno je važan doprinos R. Čatić razvoju terminologije polimerstva. U trojezičnom englesko-njemačko-hrvatskom rječniku polimerstva tiskanome u časopisu kroz nekoliko brojeva, hrvatski je stupac rezultat Rankina rada. Izdvojeno, prva verzija *Englesko-hrvatskog rječnika polimerstva*, u suradnji s prof. dr. sc. Igorom Čatićem, izašla je kao samostalan rječnik 2002. godine, a završna verzija, proširena i ispravljena, nedavno – 2009. godine. A ide i dalje, upravo priprema njemačku verziju toga stručnog rječnika. Impozantan opus, pogotovo ako se zna da Ranka doduše jest stručnjak polimerstva, ali ipak nije jezičar. I to je, međutim, postala radom na tome poslu.

Nije sve u životu bio samo uspjeh i uživanje. Kao svi ljudi, i Ranka je imala uspone i padove, ne baš pravilnu sinusoidu, ali krivulju koja je išla gore, ali katkada i dolje. A tu je njezina narav najviše dolazila do izražaja. Toliko hrabrosti, vjere i optimizma koliko ima Ranka Čatić zasigurno ima samo mali broj ljudi.

Kad se nađe u *minusu*, kao što kažemo, zavuče se u svoje brige, nikoga ne opterećuje... Mnogi, većina, to ne znaju. A čim se krivulja počne uspinjati, opet je u *svome elementu*; tada sluša koncerte, ide na sve izložbe.

Koliko sam joj puta zavidjela na toj energiji, snazi, volji i prije svega – optimizmu! Zato poželimo ponovno najviše onoga što gospođa Ranka Čatić sama želi, neka joj se to i ostvari.

Da parafraziram Ivu Robića (to je, uostalom, pjesma iz naše mladosti!) ... *sedamdeset joj je godina tek!* Pa neka ta vjera i optimizam još dugo traju i traju i traju.

Sretno!

Vesna MARIĆ